

מנושה מגונה

עובדת ר"מ מצביעה על הצמיג המנוקב. אונסק אח נופך. את שרידי הקטנוטות

גדול יותר ויפה יותר, אמר לה ניצן. אחריכך הוא ניסה לגעת לי בחזה ובישבן, ניסה להצמיד אותי לגופו. לדבריה חזר על מעשיו יותר מ-10 פעמים.

כסעף 4 נכתב האישום נכתב: במהלך התקופה הנ"ל, במספר הזדמנויות במשרד ובמרכוזה שבה עבדה (מ"י) אחז הנאשם בראשה ובשערוניה וניסה לנשק על שפתייה בכוח, זאת חרף התנגדותה ומחאותיה. כמו כן בחלק מהמיקרים ליטף הנאשם את חזה של (מ"י) וחלקים אחרים בגופה.

כנשים רבות אחרות, שעברו חוויות דומות, שמרה מ"י בסוד את העובר עליה, ולא גילתה זאת לבעלה. ניצן ניסה להביא לפיטוריה מהעבודה. הוא שלח לה מיכתבים, שבהם פירט עניינות-מישמעת שעברה ככובל, ניסה להגביל אותה בעבודתה. מאז שהפסיק להטריד אותי מינית, אחרי שסירבתי לו, הוא מנהל נגדי מסע-הפחדה. הקשר ביני לבין שאר העובדים נותק, כולם נמנעים להתעלם ממני, כאילו אני קיימת. מ"י לא יכולה היתה לשמור עוד את הסוד, וסיפרה לבעלה מה עבר עליה.

גם ר"מ טוענת שמרגע שהבין שלא תיענה להצעותיו המיניות, התחיל לרוקן את תפקידה מתוכו. נושאים שבהם נהגה לטפל הועברו לפקידים אחרים, ותיקה האישי התחיל להתמלא בתלונות על עבירות-מישמעת שעברה ככובל. היא הושאלה מעבודתה באייר ג'ון לקרנהתגמולים של עובדי-העיר רייה. היא סירבה, ומשום-כך נשלח לה ביוני 1987 מיכתב שבו נאמר: "לדענו תגו יש לפרש את אי-חזרתך לעבודה

את חזה של (ר"מ) וחלקים אחרים בגופה."

גודל החזה

פעם האחרונה שניסה לנשק את ר"מ, הוא פצע אותה בשפתה כשיצאה מחדרו.

ראתה זאת מ"י, ואז התברר ששתיהן מצויות במצב דומה. מ"י, העובדת עדיין באירגון, היתה נתונה זמן רב להתרדות דומות מצד ניצן.

"הוא קרא לי לחדרו, ביקש שאחייג עבורו מיספרייטלפון שנתן לי, וכש רציתי לצאת מהחדר קם אחרי, משך כשערי, וניסה לנשק אותי בכוח וגם לגעת בגופי. המיקרה חזר על עצמו כמה פעמים, גם כמעלית וגם בחניון הרכב."

לדברי מ"י זכור לה מיקרה שבו נכנס ניצן לחדר שבו עבדה, נעל אחריה את הדלת וערך השוואה בין גודל החזה שלה לגודל החזה של ר"מ. החזה שלך

בכוח

במיכתב התשובה, מדי-28 באוגוסט 1987, ששלח ניצן לרשות-השיפוט הארצית של ההסתדרות, בעיקבות עירעור שהגישה ר"מ על פיטוריה מעבודתה, כתב ניצן, כאמצעות כא" כוחו, עויד-הדין אברהם רודוב: המערערה מנצלת לרעה ערכתי השיפוט, בהצגה מיכתבים שנכתבו כביכול אליה. מר אריה ניצן כתב עשרות רבות של שירים, שאין בינם

שתי עובדות של עיריית תל-אביב טוענות שהיו נתונות במשך יותר משנה להטרדות מיניות מצד אריה ניצן (למעלה), יו"ר אירגון עובדי העירייה. עכשיו הוגש נגדו כתב-אישום על מעשים מגונים

לבין המערערת ולא כלום. המערערת לקחה שירים שכתב מר ניצן, ושכאמור אין בינם לבניה ולא כלום, וייחסה אותם אליה, מתוך מחשבה שרבר זה עשוי לעזור לטיעוניה.

ר"מ עבדה כמוכירת הנהלת האיירגון. עוד בהיותו בתפקיד ממלא-מקום יו"ר האירגון, התחיל ניצן להעביר לה שירים, שכתב תוך כדי ישיבות-עבודה, או לאחר שביקש ממנה להיכנס לחדרו כביכול לענייני-עבודה. ניצן שאל מה יש בכונתה לעשות בשירים, ותשובתה היתה שבכוונתה להראותם לבעלה. ניצן ביקשה שלא לעשות זאת. הוא נהג לעיתים קרובות להביא את מכונתו לתיקו כמסוך של בעלה, והם הכירו זה את זה.

אחרי שהתמנה לתפקיד יושב-ראש האירגון, התחילו ההטרדות לקבל גם גוון גופני. הוא קרא לי לחדרו, כביכול לענייני-עבודה. כשהייתי בדרכי החזר

שהבעל יידע, הבושה הנלווית לעניין, הרצון לשמור על מקום-העבודה, החשש להרעה תנאי-העבודה, הפחד שגרי לוי העניין יעורר הטרדות מיניות נוספות, החשש מפגיעה בילדיהן לכשי

נשק את כל גופך, את שתי שרידי הקטנות, את שתי עינייך היפות, עד זוב רם, עד סוף העולם. מה רע בשיר זה? הרבה מאוד. ראשית, הוא כתוב בעברית משור-

בשת. בעברית תיקנית, גם לאשה היפה ביותר יש שריים קטנים, לא קטנות. חוץ מזה, פקידה בעיריית תל-אביב טוענת כי השיר נכתב לכבודה עליידי הבוס שלה.

ושלישית, העובדת טוענת כי הבוס לא הסתפק בכתיבת שירים, אלא עבר גם לשפה פחות פיוטית.

שנה וחודשיים אחרי שהוגשה תל-נה נגד אריה ניצן, יושב-ראש אירגון עובדי עיריית תל-אביב, החליטה השבוע עורכת-הדין רבורה חן, סגנית בכירה ראשונה לפרקליט מחוז תל-אביב, להגיש נגדו כתב-אישום כעוון ביצוע מעשים מגונים ככפיה בשתיים מעובדותיו והרעה בחקירה כנסיות מחמירות. יצחק שלום, מוכ"ל האירגון, הואשם בהרעה בחקירה גם כן.

את התלונה הגישו שתי עובדות, ר"מ ריי. זמן רב היו השתיים נתונות, לרוב ריהן, להטרדות על רקע מיני מצד ניצן, עד אשר כלו כל הקיצים. השתיים החליטו להתלונן, אף שידעו מה יהיה המחיר שיירש מהן מאותו יום. ר"מ פוטרה מעבודתה, ותפקידה של מ"י רוקן מכל תוכן. היא הפכה מוקצת מחמת מיאוס בעיני חבריה לעבודה, ובעיקר חברותיה.

בסקר שערך הסכון למחקר חברתי שימושו על הטרדה מינית של נשים העובדות בשרות המדינה, הסתבר שלפחות שליש מהנשים עברו חוויה של הטרדה מינית, אם מילולית, אם גופנית. ההטרדה המינית באה לידי ביטוי בהשמעת הערות בעלות אופי מיני, מגע פיסי בניגוד לרצונה, לחץ לבילוי משותף עם הממונה, כשההצעה נשמעת כאחת שלא ניתן לסרב לה.

עולה מהסקר שעליפי רוב סירובן של הנשים להצעות גורם לפגיעה בתפקידן, פגיעה בסיבוי קידומן, ול-עיתים קרובות לריקון תפקידן מתוכן. לעיתים מגיע המצב עד לכדי פיטוריהן ממקום-העבודה.

מסכת ההטרדות המיניות מלווה בלחץ מתמיד ומאיים, לכל יתגלה הר"ב כרבים. 10 אחוזים מקרב הנשים הנתונות להטרדות מיניות פונות לגורמים שונים בבקשה לעזרה. מיעוט הפניות לעזרה ומיעוט המתלוננות גובע מכמה סיבות: החשש

עוד זוב דם" עז

מסכת ההטרדות המיניות על ידי ניצן התחילה, כך נטען, זמן קצר אחרי שנכנס לתפקידו כיושב-ראש אירגון עובדי עיריית תל-אביב בינואר 1985.

ר"מ עבדה באירגון יותר מ-21 שנה, מאז היתה בת 16. היא נשואה ואם לשלושה. מ"י עובדת באירגון זה תשע שנים. היא נשואה ואם לשניים.

במשך יותר משנה וחצי לא ידעה האחת שרעותה נתונה להטרדות מיניות, עד שמ"י הודמנה למקום מיד

- האם אי פעם היזרה כאומן מיני אחרי ?
- האם אי פעם היצקה כאומן מיני ?
- האם אי פעם הייתה לך כוונה מינית כלשהיא כלפי ?
- האם אי פעם הישפלה כאומן כלשהוא אה ?

תוצאות בדיקת גלאי-השקר במבחן קרמן. האם אי-פעם הייתה לך כוונה מינית כלשהיא?

צה, הוא הגיח מאחור, משך כשערי וניסה בכוח לנשקני, לגעת בחזי ובמקור מות אינטימיים אחרים. הניסיונות האלה חזרו על עצמם כמה פעמים. באחת הפעמים אף אמר לי: אני אראה לך שאני יודע לנשק".

ניצן נושק את גיל ה-70. בכתב האישום כסעף 3 א' נכתב: במהלך התקופה הנ"ל, במספר הזדמנויות, במשרד ובמרכוזה של (ר"מ) שבמקום העבודה, תפס הנאשם בידו את ראשה של (ר"מ) כשהוא אוחז בשערי רותיה, ונישק אותה בשפתייה, וזאת חרף התנגדותה ומחאותיה של (ר"מ). כמו כן בחלק מהמיקרים ליטף הנאשם